

Medgeneracijski tabori 2007

Pliskovica

Zdenka Furlan

Na Krasu je krasno

Tudi letos je bilo med 22. in 24. junijem v Pliskovici veselo in živahno. Sežanski Rdeči križ je v sodelovanju z Medgeneracijskim društvom Naše vezi iz Nove Gorice in Zvezo društev za socialno gerontologijo Slovenije, letos že tretjič organiziral Medgeneracijski tabor. Letos sta se nam prvič pridružila dva člana Medgeneracijskega društva Jesen iz Ilirske Bistrice.

Na turistični kmetiji Petelin-Durcic se nas je zbralo 28 pripadnikov mlajše, srednje in starejše generacije. Počutili smo se prijetno in domače, tudi zaradi prijaznosti gostiteljev. Domačija je bila polna življenja, veselja, glasbe, petja in plesa.

Prav to svežino in živahnost so v veliki meri s seboj prinesli mladi, ki jih je bilo letos nekoliko več kot lani. Poleg deklet, ki so bila letos z nami že tretjič, so se nam pridružili

tudi skavti iz Sežane in okolice. Prenočevali so v šotorih, ki so jih postavili sežanski taborniki.

Skupina je preživela tri dni v znamenju druženja, izmenjave izkušenj, učenja in seveda zabave. Skupaj smo se veliko pogovarjali in se veliko smejali. Udeležili smo se ustvarjalnih delavnic, ki so jih letos vodili tudi mladi udeleženci. Prisluhnili smo gojencem Glasbene šole iz Sežane in našima starima znancema Metlarjema iz Pliskovice, ki so nas obiskali in nam popestrili večer.

Ogledali smo si čudovito kraško arhitekturo v zelo lepo urejeni vasi, si ogledali kamnoseško delavnico Bortolato in se sprehodili po Pliskini poti.

Veseli smo bili tudi obiska članov skupin starih ljudi za samopomoč iz Krepelj, Sežane in Hrpelij-Kozine. Na lastne oči so lahko videli, kako lepo se imamo. Morda pa se bodo prihodnje leto tudi oni odločili in prišli v Pliskovico.

Skratka, nič ne kaže, da bi se prihodnje leto temu odpovedali. Strokovno vodenje je tudi letos prijazno izpeljala naša draga Zmaga Prošt. V sežanskem Rdečem križu smo zelo veseli, da se je vključila v naše prostovoljske vrste. Vsi udeleženci letošnjega tabora ji sporočamo, da jo imamo radi, in da se veselimo prihodnjega srečanja z njo.

Ko je bilo vsega konec, smo se dolgo poslavljali in ugotovili, da si imamo še veliko povedati in da bi morali srečanje še podaljšati.

Da so bila naša druženja še bolj prijetna, pa so poskrbeli nekateri ljudje odprtih rok in širokih src, ki so nam materialno priskočili na pomoč:

Pršutarna KRAS iz Šepulj,
BANKA KOPER, PE Sežana,
Zavarovalniška družba ADRIATIC SLOVENICA,
MITOL Sežana,
Čebelarstvo ATELŠEK iz Povirja.

Vsem prisrčna hvala.

Travna Gora

Martina Slokar

Nasmehni se (mi)

Letos smo po enoletnem premoru ponovno organizirali Medgeneracijski tabor in za kraj našega štiridnevnega druženja že drugič izbrali Travno goro. Lepo se je bilo vrniti v zavetje kočevskih gozdov in travnikov, v čisti zrak in tišino. No, mir in tišina sta bila le ponoči, čez dan smo skrbeli, da se je videlo in slišalo vseh 37 udeležencev. Tabor smo že devetič organizirali skupaj s prijatelji iz Medgeneracijskega društva Korak iz Idrije in ponovno dobili potrditev, da je povezava dveh okolij idealna, prav tako pa tudi prepletanje članov domskih in zunanjih skupin.

Rdeča nit tabora je bila "Nasmehni se (mi)", ki je poskrbela za teme pogovorov v skupinah in veselo, pozitivno vzdušje vse dni tabora.

Dnevi so se začeli z jutranjo telovadbo za možgane in telo, ki nas je pripravila na vsakodnevne izzive: poleg že omenjenih pogovorov v skupinah, smo v ustvarjalnih delavnicah izdelovali rože iz papirja, lutkice iz steklenic, nakit iz gumbov in volne, nabirali zelišča (izdelke smo nato predstavili v skupnem krogu), skupinske aktivnosti pa so bile izbrane in organizirane tako, da so sodelovali vsi udeleženci.

V Igrah brez meja smo tekmovali v ciljanju na tarčo in v balinčkanju in ugotavljali, da mirna roka in dober pogled, ki zagotovita dober zadetek, nista nujno povezana z mladostjo. Na hitro sestavljena gledališka skupinica je v nekaj urah naštudirala in nas navdušila z igro Rdeča kapica, ki smo si jo ogledali v naravi. Zanimiv je bil tudi obisk gozdarja in lovca, ki nam je povedal zanimivosti o živalih in kočevskem gozdu. Ponovno nas je obiskal Nejc Sever, ki nas je (na)učil formo iz Tai-chi-ja, pravilno dihanje in držo. Večer z živo glasbo in plesom je poskrbel za razgibanost in dobro voljo, prav tako pa tudi zaključni večer. Pred odhodom domov smo znova ugotavljali kako hitro minejo štirje dnevi, ko ti je lepo, si v skupnem krogu izmenjali vtise in razkrili skrite prijatelje. Strinjali smo se, da nas je mreža prijateljstva, ki smo jo spletli na prvem - spoznavnem večeru, povezovala vse dni tabora in si obljubili, da bo držala tudi do naslednjega druženja.

Vsi smo zaklad drug drugemu

Justi: "Všeč mi je bilo, ker smo bili povezani med seboj kot bratje in sestre."

Tilka: "Na tabor prišla, ker me je vleklo na zrak. Hitro je minilo, pogrešala pa sem Ljubo. Na tomboli sem kot nagrado dobila masažo, ki sem se jo zelo razveselila. Prejšnji teden sem namreč razmišljala, da bi mi prav prišla."

Ivan: "Želel bi še več plesa, drugače pa nimam pripomb."

Slavka: "Še bom prišla. Všeč mi je, ker smo bili z mladimi tako povezani."

Kati: "Naplesali smo se, napeli in nasmejali."

Armanda: "Škoda, ker je bilo tako kratko, ampak vse se enkrat konča, spomini pa ostanejo."

Anica: "Dobila sem novo, mlado prijateljico."

Eva: "Najbolj mi bo ostal v spominu smeh."

Blaž: "Zmagal sem pri pikadu; upam, da bom še kdaj povabljen."

Martin: "Vse tri noči smo v sobi imeli specialista - godca (smrčanje)."

Prav gotovo se je bolje s smehom otresati sveta, kakor zalivati ga s solzami. *Tagore*

Če se smejiš, se smejiš bližnjemu; če jočeš, jočeš nad samim seboj. *Indijski pregovor*

V smehu leži ključ, s katerim spoznamo človeka. *Carlye*

Jutrišnji svet pripada tistim, ki oznanjajo veselje. *F. Heer*

Največje veselje je tisto, ki ga nismo pričakovali. *Sofokles*

Veselje podaljšuje življenje in utrjuje zdravje. *Udal*

Kadar se pojavi veselje, mu moramo odpreti vrata in okna, ker nikoli ne pride ob nepravem času. *Schopenhauer*

